

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَغْنَمُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ
خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

...الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ...

BİR MUKADDES YOLCULUK: HAC

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **“İnsanlar için yapılmış ilk ev, Mekke’de inşa edilen, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olan Kâbe’dir. Orada apaçık deliller, İbrahim’in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Gitmeye gücü yetenin Kâbe’yi haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim bunu inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir.”**¹

Aziz Müminler!

Hac, Peygamber Efendimizin ifadesiyle, İslam binasının üzerine oturduğu beş temel esastan biridir. Hac, Rabbimizin rızasını kazanmak için Kâbe’yi tavaf etmek, Arafat’ta vakfeye durmaktır. Mübarek bir yolculukla dünyanın dört bir yanından Mekke’ye gelen müminlerin, uzaklarda iken günde beş vakit yöneldikleri Kâbe’de buluşmalarıdır. Kur’an-ı Kerim’de Allah’ın evini ziyaret etmek için yola çıkan bu müminlere, ziyaret usul ve adabı şöyle ifade edilir: **“Hac bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca karar verip niyet ederse, bilsin ki hac sırasında cinsel davranışlarda bulunmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız Allah onu bilir. Ahiret için azık hazırlayın. Kuşkusuz, ahiret için en hayırlı azık takvadır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının!”**² Bu ayette Müslümanların haccının değer ve kalitesini düşüren başlıca günahlar zikredilmiş sakınılması emredilmiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Hacca niyet edip yola düşen Müslüman, bedeniyle ihrama, ruhuyla takva elbisesine bürünür. Allah ve Resul’ünün emirlerine tabi olacağına, her türlü günah, kötülük ve çirkinlikten uzak duracağına söz verir. Renkleri, dilleri, ülkeleri farklı ama gayeleri aynı olan mümin kardeşleriyle birlikte telbiye getirerek şöyle niyazda bulunur:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ
وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

“Buyur Allah’ım buyur! Emrindeyim buyur! Senin hiçbir ortağın yoktur. Allah’ım buyur! Hamd sana

mahsustur. Nimet de senin, mülk de senindir. Senin hiçbir ortağın yoktur.”³

Peygamberimiz, “müminin telbiye getiren sesine taşların, ağaçların hatta toprağın eşlik ettiğini” buyurur.⁴ Demek ki hac, her an Allah’ı zikreden ve onun emrine boyun eğen kainattaki canlı cansız bütün varlık ile birlikte Onu zikretmektir.

Muhterem Müminler!

Resül-i Ekrem Efendimizin müjdesi, adım adım haccı yaşayan her Müslüman’ın yüreğinde karşılık bulur: **“Allah tarafından kabul edilmiş haccın karşılığı ancak cennettir.”**⁵ Bu müjdeye nail olmak isteyen hacı adayları Arafat’a çıkar, mahşerin provasını yapar. Arafat, hakikati bilmek, marifete ermek, ölmeden önce kendini hesaba çekmektir.

Arafat vakfesinden sonra bir sel gibi akarak Müzdelife’ye gelen hacılar, buradan Mina’ya geçer. Müzdelife, ikinci kez Allah’ın huzurunda vakfeye durarak bilinçlenmek; Mina ise dünyalık sevgileri aşip sadece Allah’ın rızasını talep etmektir.

Cemeratta şeytan taşıyan mümin, aslında şeytanla beraber kendisini günaha davet eden nefsinin, hırsının, tutkularını da bir bir taşa tutar. Sonra ziyaret tavafını yapmak üzere Kâbe’ye yönelir. Bakışlarını Kâbe’ye, gönlünü Hakk’a çevirir.

Hac esnasında kesilen kurbanlar ise Allah’ın nişaneleridir. Ancak kesilen hayvanların ne etleri, ne de kanları Rabbimize ulaşacaktır. O’na ulaşacak olan yalnızca takvamızdır, kalbimizde ona karşı taşıdığımız sevgi ve muhabbetimizdir.

Aziz Müslümanlar!

Hac, mümin için tam manasıyla bir dönüm noktasıdır. Hacılar Hz. İbrahim’in vefasını, Hz. İsmail’in teslimiyetini, Hz. Hacer’in tevekkülünü kuşanır. Onlar gibi Hak yoluna canını kurban etmeye adanır. Peygamberimizin ayak izlerinin olduğu yerlerde dolaşan her hacı, sabrı, şükrü, dirilişi ve huzuru bir arada yaşar. Bu kutsal yolculuk için heybesini takva azığıyla dolduran mümin, azığını tüketmemek adına her türlü kötü söz ve olumsuz davranıştan uzak durmalıdır. Hac ibadetini yaparken hiçbir canlıyı incitmemeli ve tabiata asla zarar vermemelidir. O güne kadar yaptığı hataları ve işlediği günahları arkasında bırakarak mübarek beldelelerden ayrılan hacı, kalan hayatında bir daha bu yanlışlara dönmemelidir.

Bu vesile ile cemaatimizden hacca giden ve gidecek olan bütün kardeşlerimizin haclarının kabul olmasını Yüce Rabbimden niyaz ediyorum. Hutbemi Resül-i Ekrem (s.a.s)’in şu hadisiyle bitiriyorum: **“Hacca gidenler ile umreye gidenler, Allah’ın elçileridir. Allah’a dua ederlerse, Allah onların dualarını kabul eder ve Allah’tan günahlarının bağışlanmasını isterlerse Allah onların günahlarını bağışlar.”**⁶

¹ Âl-i İmrân, 3/96,97.

² Bakara, 2/197.

³ Müslim, Hac, 19,21.

⁴ Tirmizî, Hac, 14.

⁵ Buhârî, Umre, 1.

⁶ İbn Mâce, Menâsik, 5.